

26892 LLEI 48/1985, de 27 de desembre, de reforma parcial de l'impost sobre la renda de les persones físiques. («BOE» 312, de 30-12-1985.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigheu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

L'impost sobre la renda de les persones físiques, sorgit de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, va suposar un important avanç en l'evolució de la imposició personal respecte del sistema tributari anterior. El pas d'un impost analític, basat en fonts de rendes independents, a un impost sintètic, sota la consideració global de la renda familiar com a índex de la capacitat de pagament, va determinar la coherència interna de la figura i la seva harmonització amb els principis més ortodoxos d'una tècnica tributària correcta.

L'experiència derivada dels anys en què ha estat vigent aquest esquema ha constatat, no obstant això, deficiències importants que incideixen en els principis d'eficàcia econòmica i d'una justa distribució de la càrrega fiscal.

D'una banda, les rendes del treball suporten una càrrega tributària que no es correspon amb la seva participació real en la renda nacional. De l'altra, determinats mecanismes existents avui en l'impost permeten a certs sectors de contribuents utilitzar-los per a fins diferents d'aquells per als quals van néixer. Així mateix, la progressivitat de l'impost, unida al principi d'acumulació de rendes, propicia un tractament rigorós per a determinades unitats familiars. Finalment, la incidència de normes posteriors a l'entrada en vigor de la Llei 44/1978 i la consideració de certs aspectes tècnics amb implicacions de justícia social motiven la reforma d'alguns preceptes.

Article primer

Queden modificats els articles de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que s'especifiquen a continuació:

Article set

Es fa una nova redacció de l'apartat quatre, amb el contingut següent:

«Quatre. Quan es tracti de les pensions compensatòries entre cònjuges i en els supòsits d'anualitats per aliments, satisfetes totes dues per decisió judicial, el seu import s'ha de computar com a increment de patrimoni en el perceptor, i minora els rendiments de l'exercici en l'obligat a satisfer-les.»

Article dotze

Es fa una nova redacció d'aquest article en els termes següents:

«U. Les rendes corresponents a les societats civils, herències jacents, comunitats de béns, siguin públics o no els seus pactes, i altres entitats a què es refereix l'article 33 de la Llei general tributària s'atribueixen als socis, hereus, comuners i participis, respectivament, segons les normes o pactes aplicables en cada cas, i si aquests no consten a l'Administració en forma fefaent, s'atribueixen per parts iguals.

Dos. En tot cas, s'imputen als socis i s'integren en la seva corresponent base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques o, si s'escau, en el de societats, les bases imposables positives obtingudes per les

societats que s'indiquen, encara que els resultats no hagin estat objecte de distribució.

A) Les societats d'inversió mobiliària sense cotització oficial a la borsa, les societats de cartera i les societats de mera tinença de béns, quan en totes es doni qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Que més del 50 per 100 del capital social pertanyi a un grup familiar. A aquests efectes s'entén que aquest està constituït per persones unides per vincles de parentiu en línia directa o col·lateral, consanguïnia o per afinitat fins al quart grau, inclusivament.

b) Que més del 50 per 100 del capital social pertanyi a 10 o menys socis, sempre que cap d'ells sigui persona jurídica de dret públic.

Als efectes d'aquest precepte:

Primer. Són societats de cartera aquelles en què més de la meitat del seu actiu està constituït per valors mobiliaris.

Segon. Són societats de mera tinença de béns aquelles en què més de la meitat del seu actiu, estimat en valors reals, no està afecte a activitats empresarials o professionals, tal com es defineix a l'article 18 d'aquesta Llei.

B) Les entitats jurídiques constituïdes per a l'exercici d'una activitat professional en què tots els seus socis siguin professionals que, directament o indirectament, estiguin vinculats al desenvolupament d'aquesta activitat.

Tres. La base atribuïble als socis és la que resulta de les normes de l'impost sobre societats per a la determinació de la base imposable.

Les bases imposables negatives no són objecte d'imputació directa i es poden compensar amb bases imposables positives obtingudes per la societat transparent en els cinc anys següents.

Quatre. Les entitats a què es refereixen els apartats 1 i 2 anteriors no tributen per l'impost sobre societats.»

Article tretze

Es fa una nova redacció de l'apartat dos, en els termes següents:

«Dos. Les quanties de les diferents partides, positives o negatives, que componen la renda s'integren i es compensen per al càlcul de la base imposable, en els termes que preveu aquesta Llei.»

Article catorze

Es fa una nova redacció de la lletra c) de l'apartat dos i de l'apartat tres, en els termes següents:

«Dos.

c) Les pensions i havers passius, sigui quina sigui la persona que hagi generat el dret a la seva percepció.

Tres. Per a la determinació dels rendiments nets a què es refereix aquest article, s'han de deduir, si s'escau, dels rendiments íntegres obtinguts pel subjecte passiu, exclusivament, les despeses següents:

a) Les quantitats abonades amb caràcter obligatori a mútues laborals i mutualitats, quan emparin, entre altres, el risc de mort; cotitzacions de la Seguretat Social corresponents al subjecte passiu, desviacions per drets passius i cotitzacions dels col·legis d'orfes o institucions similars.

b) La quantitat que resulti d'aplicar el 2 per 100 sobre l'import dels ingressos íntegres en concepte de despeses de difícil justificació.»

Article setze

Es fa una nova redacció d'aquest article en els termes següents:

«U. Es comprenen com a rendiments procedents de la propietat o possessió d'immobles rústics i urbans:

a) En el supòsit dels immobles arrendats o subarrendats, l'import que per tots els conceptes es rebí de l'arrendatari o subarrendatari, inclòs, si s'escau, el corresponent a tots els béns cedits amb l'immoble. Si el propietari o el titular del dret real de gaudi es reserva algun aprofitament, també es computen com a ingressos les quantitats que corresponguin a aquest.

b) En el supòsit de la resta d'immobles urbans, exclosos els que tinguin la consideració de solars, la quantitat que resulti d'aplicar el tipus del 3 per 100 al valor pel qual es trobin computats o que, si s'escau, s'haurien de computar als efectes de l'impost extraordinari sobre el patrimoni de les persones físiques.

El que disposa aquest apartat només és aplicable quan es tracti d'immobles urbans propietat d'una persona diferent del promotor.

c) El que estableixen els apartats a) i b) anteriors és aplicable als titulars de drets reals de gaudi.

d) els rendiments procedents dels drets reals que recaiguin sobre els béns rústics o urbans.

Dos. Per a la determinació dels rendiments nets a què es refereix aquest article, s'han de deduir, si s'escau:

A) Si es tracta dels béns compresos a la lletra a) del número 1 anterior, les despeses necessàries per a la seva obtenció i l'import del deteriorament sofert per l'ús o transcurs del temps en els béns de què procedeixen els rendiments.

B) Si es tracta de béns urbans inclosos a la lletra b) del número 1 anterior, els interessos dels capitals aliens invertits en l'adquisició o millora dels béns que procedeixen dels rendiments esmentats.

C) En els supòsits que preveuen les lletres A) i B) anteriors, la deducció per interessos de capitals aliens invertits en l'adquisició o millora dels béns d'aquesta naturalesa no pot excedir conjuntament les 800.000 pessetes en cada període impositiu.»

Article disset

Es fa una nova redacció de les lletres a) i c) de l'apartat 2 i de l'apartat 3, en els termes següents:

«Dos.

a) Els dividendes, primes d'assistència a juntes i participacions en els beneficis de societats o associacions, així com qualsevol altra utilitat percebuda de l'entitat en virtut de la condició de soci, accionista o partícip.

c) Les contraprestacions de tot tipus, dineràries o en espècie, satisfetes per la captació o utilització de capitals aliens, incloses les primes d'emissió i amortització i les contraprestacions obtingudes pels partícips no gestors en els comptes en participació, crèdits participatius i operacions anàlogues, així com la diferència entre l'import satisfet en l'emissió, primera col·locació o endossament i el compromès a reemborsar al venciment, en les operacions el rendiment de les quals es fixi totalment o parcialment, de forma implícita a través de documents com ara lletres de canvi, pagarés, bons, obligacions, cèdules i qualsevol altre títol similar, utilitzat per a la captació de recursos aliens.

Quan la permanència del títol en la cartera del prestamista o inversor sigui inferior a la vigència del títol, s'ha de computar com a rendiment la diferència entre l'import de l'adquisició o subscripció i el de l'alienació o amortització.

Tres. 1. Per a la determinació dels rendiments nets a què es refereix aquest article, s'han de deduir, si s'es-

cau, dels rendiments íntegres obtinguts pel subjecte passiu, les despeses següents:

a) D'administració i custòdia.

b) Els interessos dels capitals aliens invertits en l'adquisició dels béns o drets d'aquesta naturalesa, els rendiments íntegres dels quals es computin, fins al límit de 100.000 pessetes, en cada període impositiu.

2. Els rendiments positius i negatius derivats de les contraprestacions a què es refereix la lletra c) de l'apartat anterior, provinents dels actius financers que regula l'article 1.2 de la Llei 14/1985, de 29 de maig, es computen de conformitat amb el que estableix la dita Llei.

3. Excepcionalment, quan es tracti de rendiments derivats de la prestació d'assistència tècnica i de l'arrendament de béns, negocis o mines, dels rendiments conjunts a què al·ludeix el número 4 d'aquest article, s'han de deduir les despeses necessàries per a la seva obtenció i l'import del deteriorament sofert pels béns de què procedeixen els ingressos, sense perjudici del que estableix la lletra b) del número 1 anterior.»

Article dinou

Es fa una nova redacció del primer paràgraf en els termes següents:

«1. Per a la determinació dels rendiments nets de les activitats empresarials o professionals s'han de deduir, si s'escau, dels rendiments íntegres obtinguts pel subjecte passiu, les despeses necessàries per a l'obtenció d'aquells i l'import del deteriorament sofert pels béns de què procedeixen els ingressos, entre els quals es poden enumerar els següents:»

Del punt 1.2n, actualment vigent, se suprimeix l'incís següent: «i si s'escau, els articles 16 i 17».

Se suprimeix l'apartat 2 d'aquest article i consegüentment l'actual apartat 3 passa a ser el 2, i el seu paràgraf introductorí se substitueix pel següent:

«Per a la determinació dels rendiments nets a què es refereixen els articles 14, 16, 17 i 18 d'aquesta Llei no tenen la consideració de despeses deduïbles en cap cas:»

Article vint

Es fa una nova redacció d'aquest article en els termes següents:

«U. Són increments o disminucions de patrimoni les variacions en el valor del patrimoni del subjecte passiu que es posin de manifest en ocasió de qualsevol alteració en la composició d'aquell, llevat del que disposa l'apartat següent.

Dos. No són increments o disminucions de patrimoni a què es refereix el número anterior els augments en el valor del patrimoni que procedeixen de rendiments sotmesos a gravamen en aquest impost, per qualsevol altre dels seus conceptes, ni tampoc els que es trobin subjectes a l'impost sobre successions i donacions.

No són disminucions patrimonials les degudes al consum o a liberalitats del subjecte passiu, les pèrdues que procedeixen d'activitats compreses en els articles 14 al 18 d'aquesta Llei, les originades pel joc i les no justificades, sigui quin sigui el seu origen.

No s'estima que hi ha increments o disminucions de patrimoni, en els supòsits de divisió de la cosa comuna, dissolució de la societat de guanys o de l'extinció del règim de participació dels cònjuges, i en general, dissolució de comunitats o separació de comuners.

Tres. Són increments o disminucions de patrimoni, i com a tals es computen en la renda del transmissor, les

diferències de valor que es posin de manifest amb motiu de qualsevol transmissió lucrativa.

Aquesta disposició no és aplicable quan la transmissió es produeixi per causa de mort i respecte de les persones incloses en la unitat familiar a la qual pertanyia el causant.

Quatre. L'import dels increments o disminucions de patrimoni és:

Primer. En el supòsit d'alienació onerosa o lucrativa, la diferència entre els valors d'adquisició i alienació dels elements patrimonials.

Segon. En el supòsit de transmissió mortis causa, la diferència entre els valors d'adquisició i transmissió dels elements patrimonials.

Tercer. En els altres supòsits, el valor d'adquisició dels elements patrimonials o parts proporcionals, si s'escau.

Cinc. Quan es tracti de béns adquirits abans del 31 de desembre de 1978, s'ha de prendre com a valor d'adquisició el que hagi figurat a la primera declaració immediatament posterior que s'hagi formulat per l'impost extraordinari sobre el patrimoni de les persones físiques o, si s'escau, en la declaració de béns i valors per als subjectes passius que no hagin estat obligats a presentar declaració per l'impost extraordinari sobre el patrimoni de les persones físiques, quan aquest sigui superior al d'adquisició i no excedeixi el valor de mercat.

Sis. Quan la variació en el valor del patrimoni procedeixi d'una transmissió a títol oneros, el valor d'adquisició ha d'estar format per la suma de:

a) L'import real pel qual s'ha efectuat aquesta adquisició.

b) El cost de les inversions i millores efectuades en els béns adquirits i les despeses i tributs, estatals o locals, inherents a la transmissió que hagi satisfet l'adquirent. Aquest valor es minora, si s'escau, en l'import de les amortitzacions per la depreciació que hagin experimentat els béns.

El valor de l'alienació s'estima en l'import real pel qual s'ha efectuat aquesta alienació. D'aquest valor s'han de deduir, si s'escau, les despeses i tributs a què es refereix la lletra b) d'aquest apartat quan siguin satisfets per l'alienant.

Set. En els supòsits de transmissió mortis causa, i quan l'adquisició o l'alienació hagi estat a títol lucratiu, constitueixen els valors respectius els que es determinin als efectes de l'impost de successions i donacions.

Vuit. Quan l'alteració en el valor del patrimoni procedeixi:

a) De l'alienació de valors mobiliaris que cotitzin a la borsa, l'increment o disminució s'ha de computar per la diferència entre el cost mitjà d'adquisició i el valor d'alienació determinat, per la seva cotització a la borsa en la data en què aquesta es produeixi.

Per a la determinació del cost d'adquisició s'ha de deduir l'import dels drets de subscripció alienats i deduïdes, si s'escau, les despeses originades per la transmissió que siguin a càrrec del venedor.

Quan es tracti d'accions totalment o parcialment alliberades, el cost s'ha de computar per l'import realment satisfet pel subjecte passiu.

El que estableix aquesta lletra a) és aplicable quan sigui procedent en els supòsits d'alienació de valors mobiliaris, a excepció dels esmentats a la lletra c) de l'apartat 2, de l'article 17.

b) De l'alienació de valors mobiliaris a què es refereix la lletra a) anterior que no es cotitzin a borsa, l'increment o disminució patrimonial es computa per la diferència entre el cost mitjà d'adquisició i el valor d'alienació, deduïdes, si s'escau, les despeses originades per la transmissió que sigui a càrrec del venedor.

S'entén per valor d'alienació l'import real efectiva-ment satisfet, sempre que superi el més alt dels dos valors següents: el teòric resultant de l'últim balanç aprovat o el

que resulti de capitalitzar al tipus del 8 per 100 la mitjana dels beneficis dels tres exercicis socials tancats abans de la data de la meritació de l'impost. A aquest últim efecte, es computen com a beneficis els dividends distribuïts i les assignacions a reserves, excloses les de regularització o d'actualització de balanços.

c) De l'alienació de les accions o altres participacions en el capital de les societats a què es refereix l'apartat 2 de l'article 12, l'increment o disminució es computa per la diferència entre el cost d'adquisició i de titularitat i el valor d'alienació d'aquelles. A aquest efecte, el cost d'adquisició i titularitat s'estima integrat:

Primer. Pel preu o quantitat desemborsada per a l'adquisició dels valors expressats, i

Segon. Per l'import dels beneficis socials que, sense distribució efectiva, hagin estat imputats als socis com a rendiments de les seves accions o participacions en el període de temps comprès entre la seva adquisició i alienació.

Inversament, són objecte de deducció les pèrdues socials que en el període expressat la societat no hagi pogut compensar, incloses les que, abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, hagin estat imputades als socis per la utilitat de les accions o participacions alienades.

d) De les aportacions no dineràries a societats, l'increment o pèrdua de capital es determina per la diferència entre el valor d'adquisició dels béns o drets aportats i la quantitat més elevada de les tres següents:

Primera. El valor nominal de l'aportació.

Segona. El valor de cotització a la borsa dels títols rebuts el dia en què es formalitzi l'aportació o l'immediatament anterior.

Tercera. La valoració del bé aportat, segons els criteris establerts a les normes de l'impost extraordinari sobre el patrimoni de les persones físiques.

e) De la separació dels socis o dissolució de societats, es considera un increment o pèrdua de patrimoni la diferència de més o de menys entre els béns rebuts com a conseqüència de la separació o la quota de liquidació social i el valor d'adquisició del títol o participació del capital que correspongui a aquella quota.

En els casos de fusió o absorció de societats, l'increment o disminució patrimonial del subjecte passiu es computa per la diferència entre el valor d'adquisició dels títols o drets representatius de la participació en el capital de la societat que s'extingeix i el valor dels títols o drets rebuts en la societat absorbent o de la nova societat creada com a conseqüència de la fusió.

Quan es tracti de la separació de socis o dissolució de les societats compreses a l'apartat 2 de l'article 12, s'ha de computar el valor d'adquisició i de titularitat en termes anàlegs als recollits a l'apartat c) anterior.

El que disposa aquesta lletra s'entén sense perjudici del que estableix la Llei 76/1980, de 26 de desembre, sobre règim fiscal de les fusions d'empreses.

f) Del bescanvi, conversió o estampillament de títols, no compresos a l'article 17.2, c) d'aquesta Llei, l'augment o disminució patrimonial es determina per la diferència entre el valor d'adquisició dels títols que se cedeixen i el que correspongui als títols que es rebin, converteixen o estampillen.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior els supòsits en què una societat es limiti a modificar el valor nominal de les seves accions sense que s'alteri la proporció en què participen els socis en el capital.

Nou. En el cas de subarrendament o traspàs consentit l'increment o disminució patrimonial es computa a l'arrendatari o cedent, en l'import que li correspongui en el subarrendament o traspàs, deduïts en els seus respectius

casos el cànon de l'arrendament i la participació que correspongui al propietari o usufructuari.

Deu. a) Quan es percebin indemnitzacions o capitals assegurats per pèrdues o sinistres en elements patrimonials, s'ha de computar com a increment o disminució patrimonial la diferència, de més o de menys, entre la quantitat percebuda i la part proporcional del valor d'adquisició que correspongui al dany.

Si l'element sinistrat és l'habitatge habitual o l'actiu fix empresarial del subjecte passiu, cal atènyer-se al que disposa el número catorze d'aquest article.

b) Quan es percebin quantitats derivades de contractes d'assegurances de vida o invalidesa, conjuntament o separatament, amb capital diferit, l'increment o disminució patrimonial està determinat per la diferència entre la quantitat que es percebi i l'import de les primes satisfetes.

Onze. En els casos de permuta de béns o drets excepte els recollits a la lletra f) del número 8 d'aquest article i la lletra c) de l'article 17.2 d'aquesta Llei, l'increment o disminució patrimonial es determina per la diferència entre el valor d'adquisició del bé o dret que se cedeix i el valor de mercat del bé o dret que es rep a canvi.

Dotze. Quan es tracti de les pensions compensatòries entre cònjuges i en els supòsits d'annualitats per aliments, satisfetes totes dues per decisió judicial, cal atènyer-se al que disposa l'apartat 4 de l'article set.

Tretze. Tenen la consideració d'increment no justificats de patrimoni les adquisicions que es produeixin a títol oneros el finançament de les quals no es correspongui amb la renda i patrimoni declarats pel subjecte passiu, així com en el cas d'elements patrimonials o rendiments ocultats en la declaració de l'impost extraordinari sobre el patrimoni o en la d'aquest impost, respectivament, sense perjudici del que estableix l'article vint-i-set d'aquesta Llei.

Catorze. No obstant el que estableix aquest article, els increments de patrimoni que es posin de manifest en la transmissió d'elements materials d'actiu fix afectes a activitats empresarials, professionals o artístiques necessaris per a la realització d'aquestes, no es graven sempre que l'import total de l'alienació es reinverteixi en béns de la mateixa naturalesa i destinació en un període no superior a dos anys.

Així mateix, s'exclouen de gravamen els increments de patrimoni obtinguts per l'alienació de l'habitatge habitual del contribuent, sempre que el seu import total es reinverteixi en l'adquisició d'un nou habitatge habitual i aquest import no excedeixi els 15.000.000 de pessetes. Aquesta reinversió s'ha de fer dins un termini no superior a dos anys.

Quan l'import reinvertit sigui inferior al total del que s'ha percebut en l'alienació o superior a 15.000.000 de pessetes, únicament s'ha d'excloure de tributació la part proporcional de l'increment de patrimoni obtingut que correspongui a la quantitat reinvertida o al límit de 15.000.000 de pessetes, segons els casos.»

Article vint-i-u

Es fa una nova redacció d'aquest article en els termes següents:

«U. Si en virtut de les normes aplicables per a la determinació del component de la base imposable constituït per rendiments nets aquest resulta negatiu, el seu import es pot compensar de la manera següent:

a) Amb els rendiments nets positius que s'obtinguin en els cinc exercicis següents.

b) Amb els increments de patrimoni que es posin de manifest en el mateix exercici o en els cinc següents.

Dos. La compensació es pot efectuar en la quantia que el subjecte passiu estimi convenient, sense que es

pugui practicar fora del dit termini mitjançant l'acumulació a rendiments nets negatius d'exercicis posteriors.»

Article vint-i-dos

Els apartats u i sis tenen la redacció següent:

«U. La base imposable es determina mitjançant la suma dels rendiments i increments de patrimoni i la deducció de les pèrdues i disminucions patrimonials.

A aquests efectes, les disminucions patrimonials es dedueixen exclusivament dels increments de patrimoni. Si el resultat de l'operació anterior és negatiu, el seu import es pot traslladar als cinc exercicis següents fins que sigui absorbit pels possibles increments de patrimoni que es posin de manifest en un període igual, atenant el que disposa l'article 27 d'aquesta Llei.

En cap cas no es pot efectuar la deducció fora d'aquest termini mitjançant l'acumulació a disminucions patrimonials d'exercicis posteriors.

Sis. Quan la determinació de la base imposable no es pugui fer pels procediments anteriors assenyalats, s'ha de determinar de conformitat amb el que disposen els articles 50 i 51 de la Llei general tributària.»

Article vint-i-quatre

Es fa una nova redacció d'aquest article en els termes següents:

«U. El període impositiu ha de ser inferior a l'any natural en els casos següents:

a) Si es tracta d'un subjecte passiu que no formi part d'una unitat familiar, per mort d'aquest un dia diferent del 31 de desembre.

b) En cas de subjectes passius integrants d'una unitat familiar per dissolució del matrimoni, tant si aquesta es produeix per la mort d'un o els dos cònjuges o pel divorci, per nul·litat del matrimoni o per separació matrimonial en virtut de sentència judicial i per la mort del pare o mare solters, o de qualsevol dels germans sotmesos a una mateixa tutela.

Dos. En els supòsits que preveu l'apartat anterior el període impositiu finalitza, i en conseqüència es merita l'impost, quan es produeixin les circumstàncies que s'hi indiquen. I s'inicia en aquest moment un nou període impositiu per als subjectes passius, segons les noves condicions en què es trobin, que finalitza el 31 de desembre, si abans d'aquesta data no es torna a produir alguna circumstància de les esmentades anteriorment.

Tres. La base imposable és la que correspon a la renda obtinguda fins a les dates compreses a l'apartat anterior, i no és procedent, en cap cas, l'elevació a l'any.

Quatre. Les deduccions en la quota que regulen els apartats A, B, C i D de l'article vint-i-nou que hi siguin aplicables, s'han de reduir proporcionalment al nombre de dies de l'any natural que integrin el període impositiu.

Cinc. Els hereus i legataris estan solidàriament obligats davant de la Hisenda amb els subjectes passius supervivents de la unitat familiar i ocupen respecte a aquests el lloc del causant a efectes del prorrateig que regula l'article trenta-u de la Llei.»

Article vint-i-sis

L'apartat 3 de l'article 33 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, passa a constituir l'apartat 7 de l'article 26 amb la redacció següent:

«Set. El valor dels elements patrimonials, ocultats en la declaració de l'impost extraordinari sobre el patrimoni de les persones físiques, o de qualssevol rendes no declarades en aquest impost, és la renda del període en

què es descobreixi, llevat que es provi que es van produir en un altre període, cas en què s'imputen a aquest.»

Article vint-i-set

Es fa una nova redacció d'aquest article en els termes següents:

Primer. Són rendes irregulars els increments, les disminucions de patrimoni i els rendiments que obtingui el subjecte passiu de forma notòriament irregular en el temps o que, tot i ser regular, el cicle de producció sigui superior a un any.

Als efectes del que preveu aquest article, constitueix un increment o disminució patrimonial net, el resultat d'integrar i compensar els que es posin de manifest durant l'exercici, amb l'aplicació prèvia, si s'escau, del que disposa l'article 21 d'aquesta Llei a l'apartat u, lletra b).

En cas d'increment patrimonial net, la suma dels quocients resultants de l'operació que conté l'apartat següent, cadascun amb el seu signe respectiu, constitueix un increment o disminució patrimonial anualitzat net.

Segon. Les rendes irregulars, excepte en cas de disminucions patrimonials netes i en els supòsits a què es refereix l'apartat setè d'aquest article, es divideixen pel nombre d'anys compresos en el període en què s'hagin generat o es consideren imputables.

En els casos en què no es pugui determinar aquest període es pren el de cinc anys.

Tercer. Si es tracta de rendiments irregulars, els quocients calculats de conformitat amb el que preveu l'apartat anterior se sumen a la resta de rendiments o es resten, segons que correspongui.

Si aquest resultat és negatiu, el seu import pot ser objecte de la compensació que preveu l'article 21 d'aquesta Llei. Efectuada, si s'escau, aquesta opció fins al límit màxim dels increments de patrimoni, el possible excés de l'increment patrimonial s'integra i compensa amb els altres increments i disminucions per al càlcul de l'increment o disminució patrimonial net de l'exercici.

Quart. En el cas de disminució patrimonial neta, aquesta minora exclusivament els increments patrimonials nets dels cinc exercicis següents sense que, en cap cas, aquesta minoració pugui afectar la determinació de tipus mitjà de gravamen corresponent a l'exercici de què es tracti.

No obstant això, les disminucions patrimonials netes poden minorar l'increment patrimonial net de l'exercici, determinat de conformitat amb el que disposa l'apartat setè d'aquest article.

Cinquè. Per determinar el tipus mitjà de gravamen s'aplica la tarifa general de l'impost a la magnitud integrada per:

A) En absència de rendiments irregulars:

a) Els rendiments de l'exercici que no tinguin aquesta consideració.

b) si s'escau, l'increment anualitzat net.

B) Quan hi hagi rendiments irregulars:

a) El resultat positiu de practicar l'operació a què es refereix el paràgraf primer de l'apartat tercer d'aquest article.

b) Si s'escau, l'increment anualitzat net.

Mai no són computables a aquests efectes les rendes objecte de compensació en períodes posteriors ni les disminucions patrimonials anualitzades netes.

Sisè. 1. Sense perjudici del que estableix l'article 28 i als exclusius efectes de les situacions que preveu aquest article, el tipus mitjà de gravamen resultant del que disposa l'apartat anterior s'aplica a la base imposable de l'exercici, determinada d'acord amb l'article 22 d'aquesta Llei, i a aquests efectes s'exclouen de la base esmentada:

a) Les rendes a què es refereix l'apartat setè d'aquest article.

b) Les disminucions patrimonials netes, que no siguin objecte de compensacions en l'exercici.

c) El resultat negatiu a què es refereix el paràgraf segon de l'apartat tercer d'aquest article, quan es traslladi a exercicis posteriors.

2. Excepcionalment, si el tipus mitjà de gravamen resultant és zero, s'aplica a la magnitud determinada de conformitat amb el número 1) anterior el tipus més baix de l'escala.

3. Si com a conseqüència del còmput de rendiments negatius no acumulats la quota determinada d'acord amb el que estableixen els paràgrafs anteriors és negativa, aquesta es pot deduir de la quota íntegra en els cinc exercicis següents.

Setè. Si es tracta d'increments o disminucions patrimonials dels compresos en el número tres de l'article 20, i sense perjudici del que assenjala el paràgraf segon de l'apartat quart, aquests s'integren i compensen entre si per determinar l'increment o disminució patrimonial net d'aquesta naturalesa.

Si el resultat determina un increment patrimonial es grava al tipus més baix de l'escala de l'impost. En cas contrari, es compensa amb increments de la mateixa naturalesa que es posin de manifest en els cinc exercicis següents.

Article vint-i-vuit

Els apartats u, dos i tres tenen la redacció següent:

«U. La base imposable de l'impost es grava als tipus que s'indiquen en l'escala següent:

Base imposable fins a pessetes	Tipus mitjà resultant	Quota íntegra	Resta base imposable fins a pessetes	Tipus aplicable
0	0,00	0	500.000	8,00
500.000	8,00	40.000	100.000	16,85
600.000	9,48	56.858	200.000	21,29
800.000	12,43	99.442	200.000	27,20
1.000.000	15,38	153.843	200.000	33,10
1.200.000	18,34	220.060	200.000	22,13
1.400.000	18,88	264.320	400.000	23,74
1.800.000	19,96	359.280	400.000	25,90
2.200.000	21,04	462.880	400.000	28,06
2.600.000	22,12	575.120	400.000	30,22
3.000.000	23,20	696.000	400.000	32,38
3.400.000	24,28	825.520	400.000	34,54
3.800.000	25,36	963.680	400.000	36,70
4.200.000	26,44	1.110.480	400.000	38,86
4.600.000	27,52	1.265.920	400.000	41,02
5.000.000	28,60	1.430.000	400.000	43,18
5.400.000	29,68	1.602.720	400.000	45,34
5.800.000	30,76	1.784.080	400.000	47,50
6.200.000	31,84	1.974.080	400.000	49,66
6.600.000	32,92	2.172.720	400.000	51,82
7.000.000	34,00	2.380.000	400.000	53,98
7.400.000	35,08	2.595.920	400.000	56,14
7.800.000	36,16	2.820.480	400.000	58,30
8.200.000	37,24	3.053.680	400.000	60,46
8.600.000	38,32	3.295.520	400.000	62,84
9.000.000	39,41	3.546.900	400.000	63,38

Base imposable fins a pessetes	Tipus mitjà resultant	Quota íntegra	Resta base imposable fins a pessetes	Tipus aplicable
9.400.000	40,43	3.800.420	400.000	64,19
9.800.000	41,40	4.057.200	400.000	64,86
10.200.000	42,32	4.316.640	400.000	65,37
10.600.000	43,19	4.578.140	400.000	63,54
11.000.000	43,93	4.832.300	400.000	64,17
11.400.000	44,64	5.088.960	400.000	64,41
11.800.000	45,31	5.346.580	400.000	65,13
12.200.000	45,96	5.607.120	en endavant	66,00

Dos. La quota íntegra d'aquest impost resultant per aplicació de l'escala no pot excedir, per als subjectes per obligació personal, el 46 per 100 de la base imposable ni conjuntament per la quota corresponent a l'impost extraordinari sobre el patrimoni del 70 per 100 de la base esmentada. A aquests efectes, no s'ha de tenir en compte la part de l'impost sobre el patrimoni que correspongui a elements patrimonials que, per la seva naturalesa o destinació, no siguin susceptibles de produir els rendiments compresos als articles 14 al 18 d'aquesta Llei. Per a l'aplicació adequada d'aquesta limitació, la declaració i liquidació dels dos impostos s'han de fer simultàniament.

Tres. Als increments de patrimoni a què es refereix l'apartat tres de l'article vint d'aquesta Llei s'aplica el tipus de gravamen més baix de l'escala.»

Article vint-i-nou

Es fa una nova redacció d'aquest article en els termes següents:

«De la quota que resulti de l'aplicació de la tarifa es dedueixen:

A) Amb caràcter general: 17.000 pessetes.

Aquesta deducció s'incrementa, si s'escau, aplicant-hi el coeficient que resulti de multiplicar 1,5 pel nombre de membres de la unitat familiar que perceben individualment rendiments nets dels compresos a les lletres a) i b) de l'article 3r, apartat dos, d'aquesta Llei, en una quantitat superior a 150.000 pessetes anuals, quan siguin diversos els membres que perceben aquests rendiments.

Igualment aquest increment és aplicable quan diversos membres de la unitat familiar exerceixin, conjuntament, activitats empresarials o professionals en què s'hagin imputat, als efectes de l'estimació objectiva singular, rendiments pel treball en l'activitat de què es tracti.

B) Deducció variable.

Amb independència de la deducció que, si s'escau, sigui procedent d'acord amb el que assenyala la lletra anterior, les unitats familiars amb més d'un receptor de rendiments de treball personal dependent poden practicar, a més, la que resulta de l'aplicació de la fórmula següent:

$$D = a + b (B) + c (B_1 B_2)$$

En què:

D = deducció resultant.

B = base imposable total.

B₁ = resta de base imposable (B - B₂).

B₂¹ = segon rendiment net procedent del treball personal dependent del segon receptor en ordre d'importància.

Els valors dels paràmetres expressats en la fórmula són els següents:

a = 5.000

b = - 8

c = 0,04

Les quantitats corresponents a B, B₁ i B₂ s'expressen en milers de pessetes.

En cap cas aquesta deducció no pot superar les 300.000 pessetes. Quan de l'aplicació d'aquesta fórmula resulta una quantitat negativa, la deducció és nul·la.

C) Per raó de matrimoni: 21.000 pessetes.

D) Altres deduccions familiars:

1. Per cada fill: 16.000 pessetes.

Aquesta deducció no es practica pels fills o filles:

a) De més de vint-i-cinc anys, llevat de l'excepció del número 4 d'aquesta lletra D.

b) Que formin part d'una altra unitat familiar.

c) Que obtinguin rendes superiors a 100.000 pessetes anuals, excepte quan integrin la unitat familiar.

2. Per cadascun dels ascendents que convisquin amb el contribuïent, que no tinguin ingressos superiors a 500.000 pessetes anuals: 12.000 pessetes.

3. Per cada subjecte passiu o, si s'escau, per cada membre de la unitat familiar d'edat igual o superior a setanta anys: 12.000 pessetes.

4. Per cada subjecte passiu o, si s'escau, per cada membre de la unitat familiar, i per cada fill, sigui quina sigui la seva edat, que no sigui membre de la unitat familiar, i sempre que aquests últims no tinguin rendes superiors a 100.000 pessetes anuals, que siguin invidents, mutilats o invàlids, físics o psíquics, congènits o sobrevinguts, en el grau que es determini per reglament, a més de les deduccions que siguin procedents, d'acord amb el que disposen les lletres anteriors: 40.000 pessetes.

E) En concepte de despeses de malaltia:

El 15 per 100 de les despeses sufragats pel subjecte passiu durant el període de la imposició per raons de malaltia, accident o invalidesa, en les persones que componen la unitat familiar o d'altres que donin dret a deducció en la quota, així com de les despeses satisfetes per honoraris professionals mèdics i per clínica amb motiu del naixement dels fills del contribuïent i de les quotes satisfetes a mutualitats o societats d'assegurances mèdiques.

Aquesta deducció està condicionada a la seva justificació documental i a la indicació del nom i domicili de les persones o entitats perceptores dels imports respectius.

F) Per inversions:

1. El 15 per 100 de les primes satisfetes per raó de contractes d'assegurança de vida, mort o invalidesa, conjuntament o separatament, subscrits amb entitats legalment establertes a Espanya, quan el beneficiari sigui el subjecte passiu o, si s'escau, el membre contractant de la unitat familiar, el seu cònjuge, ascendent o descendent, així com de les quantitats abonades amb caràcter voluntari a mutualitats laborals i mutualitats, quan empari, entre altres, el risc de mort o invalidesa.

Se n'exceptuen els contractes d'assegurança de capital diferit, la durada dels quals sigui inferior a deu anys.

2. a) El 15 per 100 de les quantitats satisfetes en l'exercici de què es tracti per l'adquisició de l'habitatge que, tot i no ser de nova construcció, constitueixi o hagi de constituir la residència habitual del contribuïent.

S'entén per residència habitual l'habitatge en què el contribuïent, la unitat familiar o qualsevol dels seus membres resideixi durant un termini continuat de tres anys. No obstant això, s'entén que l'habitatge va tenir aquell caràcter quan, malgrat no haver transcorregut el dit termini, hi concorren les circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge.

b) El 17 per 100 de les quantitats satisfetes en l'exercici de què es tracti per a l'adquisició o rehabilitació d'habitatges, de conformitat amb el que estableix l'article 7

del Reial decret llei 2/1985, de 30 d'abril, sobre mesures urgents de política econòmica.

La base de deducció prevista a les lletres a) i b) anteriors són les quantitats satisfetes per a l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge, incloent-hi les despeses originades que hagin estat a càrrec de l'adquirent, excepte els interessos, si s'escau, que són deduïbles dels ingressos, en la forma que estableix l'article 16 d'aquesta Llei. A aquests efectes no es computen les quantitats que constitueixen increments de patrimoni no gravats, d'acord amb el que estableix el número 14 de l'article 20 d'aquesta Llei.

3. El 15 per 100 de les quantitats satisfetes durant l'exercici de què es tracti per a la subscripció de títols valors de renda fixa amb cotització a la borsa i de deute públic interior que expressament es declari desgravable, i el 17 per 100, quan es tracti de subscripció de valors de renda variable, amb cotització a la borsa, així com les quantitats que, mitjançant un desemborsament efectiu, inverteixin els treballadors d'una societat per a la subscripció d'accions d'aquesta, de conformitat amb el que disposa l'article 3 del Reial decret llei 2/1985, de 30 d'abril, sobre mesures de política econòmica, sempre que els valors romanguin en el patrimoni de l'adquirent durant un termini mínim de tres anys, comptats a partir de la data de la seva adquisició i en les condicions que es determinin per reglament.

La base d'aquesta deducció és la quantitat anual satisfeta, així com l'import dels drets de subscripció adquirits i altres despeses originades per la subscripció que hagin estat a càrrec de l'adquirent.

4. a) El 20 per 100 de les inversions realitzades en l'adquisició de béns que estiguin inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural d'acord amb el que disposa l'article 69.2 de la Llei 13/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, sempre que el bé romangui a disposició del titular durant un període de temps no inferior a tres anys, i es formalitzi l'obligació de comunicar la transmissió a aquest Registre general de béns d'interès cultural.

b) El 20 per 100 de l'import de les despeses de conservació, reparació, restauració, difusió i exposició dels béns que compleixin els requisits que estableix la lletra anterior, mentre no es puguin deduir com a despeses fiscalment admissibles, a l'efecte de determinar el rendiment net que, si s'escau, sigui procedent.

La base del conjunt de les deduccions que contenen els quatre números anteriors, així com l'establerta al número 1 de la lletra G) d'aquest article, tenen com a límit el 30 per 100 de la base imposable del subjecte passiu o, si s'escau, de la unitat familiar.

Així mateix, l'aplicació de les deduccions a què es refereixen els números 2, 3 i 4 a) requereix que l'import comprovat del patrimoni del contribuent en finalitzar el període de la imposició excedeixi el valor que va llançar la comprovació al començament d'aquest, almenys en la quantia de les inversions realitzades. A aquests efectes, no es computen les plusvàlues o minoracions de valor experimentades durant el període de la imposició pels béns que al final d'aquest continuïn formant part del patrimoni del contribuent.

5. Als subjectes passius per aquest impost que exercixin activitats empresarials, professionals o artístiques els són aplicables els incentius i estímuls a la inversió empresarial establerts o que s'estableixin per l'impost sobre societats, amb igualtat de tipus i límits de deducció.

Els límits de deducció corresponents s'apliquen sobre la quota líquida resultant de minorar la quota íntegra en les deduccions assenyalades en lletres anteriors d'aquest article, així com en els números anteriors d'aquesta lletra.

G) Altres deduccions.

1. El 20 per 100 de les donacions pures i simples en béns que formin part del patrimoni històric espanyol que

estiguin inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural o inclosos en l'inventari general a què es refereix la Llei 13/1985, de 25 de juny, de patrimoni històric espanyol, sempre que es realitzin a favor de l'Estat i altres ens públics, així com de les que es portin a terme a favor d'establiments, institucions, fundacions o associacions, fins i tot les de fet de caràcter temporal, per arbitrar fons, classificats o declarats benèfics o d'utilitat pública pels òrgans competents de l'Estat, els càrrecs de patrons, representants legals o gestors de fet de les quals siguin gratuïts i es retin comptes a l'òrgan de protectorat corresponent.

2. Per dividendes percebuts, el 10 per 100 de l'import dels dividendes de societats percebuts pel subjecte passiu en les condicions que es determini per reglament i sempre que hagin tributat, efectivament, sense bonificació ni cap reducció per l'impost sobre societats.

3. Amb independència de les deduccions en la quota previstes a les lletres A) i B) d'aquest article, per rendiments del treball es dedueix la quantitat fixa de 20.000 pessetes. Per a unitats familiars amb més d'un perceptor de rendiments del treball, el primer perceptor en ordre de quantia de rendiments nets té dret a la deducció fixa de 20.000 pessetes; el segon, a l'1 per 100 dels seus rendiments nets del treball, fins a un màxim de 10.000 pessetes, i pels altres perceptors, si s'escau, no s'aplica cap deducció.

4. L'import de les retencions i pagaments a compte que preveu l'article 36 d'aquesta Llei, sense perjudici del que estableix la Llei 14/1985, de 29 de maig, sobre règim fiscal de determinats actius financers.

En general, les deduccions que preveu aquest article no són aplicables als contribuents per obligació real, excepte quan obtinguin rendiments per mitjà d'un establiment permanent a Espanya, cas en què els són aplicables les previstes a l'apartat 3 de la lletra F) i a l'apartat 4 de la lletra G) d'aquest article.»

Article trenta

Es fa una nova redacció d'aquest article en els termes següents:

«U. En el cas d'obligació personal de contribuir, quan entre els ingressos del subjecte passiu figurin rendiments o increments de patrimoni obtinguts i gravats a l'estranger, s'ha de deduir la menor de les quantitats següents:

a) L'import efectiu del que s'ha satisfet a l'estranger per raó de gravamen de caràcter personal sobre aquests rendiments o increments de patrimoni.

b) El resultat d'aplicar el tipus mitjà efectiu de gravamen als rendiments o increments de patrimoni procedents de l'estranger.

Dos. A aquests efectes, el tipus mitjà efectiu es determina restant de la quota íntegra de l'impost les deduccions que assenyala aquesta Llei, excepte la prevista al número 4 de la lletra G) de l'article 29.»

Article segon. Correcció monetària de variacions patrimonials.

La determinació dels possibles increments o disminucions patrimonials a què es refereix l'article 20 de la Llei 44/1978, de 8 de setembre, derivats de transmissions realitzades des de l'1 de gener fins al 31 de desembre de 1986, de béns o elements patrimonials adquirits amb més d'un any d'antelació a la data d'aquelles, es realitza considerant com a valor d'adquisició d'aquests el següent:

Si es tracta de béns o elements patrimonials adquirits abans de l'1 de gener de 1979, el resultat d'aplicar el valor d'adquisició determinat de conformitat amb les normes de l'impost sobre la renda de les persones físiques, el coeficient 1,6.

Si es tracta de béns o elements patrimonials adquirits després del 31 de desembre de 1978, al valor d'adquisició determinat de conformitat amb les normes de l'impost sobre la renda de les persones físiques s'han d'aplicar els coeficients següents:

Si l'adquisició va tenir lloc en l'exercici:

1979	1,46
1980	1,34
1981	1,24
1982	1,15
1983	1,09
1984	1,04
1985	1,00

Article tercer

Queden modificats els articles de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, que es detallen a continuació:

Article quinze

Es fa una nova redacció dels apartats b) i del segon paràgraf de l'apartat d) del número set, amb el contingut següent:

«b) De l'alienació de les accions o altres participacions en el capital de les societats a què es refereix l'apartat dos de l'article 12 de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i l'apartat tres de l'article 19 d'aquesta Llei, l'increment o disminució es computa per la diferència entre el valor d'adquisició i de titularitat i el valor d'alienació d'aquells. A aquests efectes, el valor d'adquisició i de titularitat s'estima integrat:

Primer. Pel preu o quantitat desemborsada per a l'adquisició dels valors expressats, atenent si s'escau possibles minoracions per aplicació del tractament d'operacions vinculades.

Segon. Per l'import dels resultats comptables imputats als socis, en proporció al seu grau de participació i atenent la imputació efectiva de les bases imposables dels respectius períodes. Les pèrdues comptables imputades, així com els dividends percebuts, minoren aquest valor de titularitat.

d) Quan es tracti de la separació de socis o dissolució de les societats compreses als apartats dos i tres de l'article 19 d'aquesta Llei el valor d'adquisició s'ha d'identificar amb el valor d'adquisició i de titularitat ressenyat anteriorment per als socis d'entitats transparents.»

Article dinou

Es fa una nova redacció d'aquest article en els termes següents:

«U. S'imputen, en tot cas, als socis i s'integren en la seva corresponent base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques, o, si s'escau, en el de societats, les bases imposables positives obtingudes per les societats a què es refereix l'apartat dos de l'article 12 de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, encara que no hi hagi distribució de resultats.

Dos. La base imposable imputable als socis és la que resulti de les normes de l'impost sobre societats per a la determinació de la base imposable.

Les bases imposables negatives no són objecte d'imputació directa, i es poden compensar amb bases imposables positives obtingudes per la societat transparent els cinc anys següents.

Tres. Poden optar pel règim que estableix el número u anterior les agrupacions i unions temporals d'empreses

i les societats cooperatives fiscalment protegides, amb els tràmits, requisits i condicions que afegeix la legislació especial.

Quatre. Les entitats a què es refereix aquest precepte accedeixen als beneficis fiscals que es puguin reconèixer a les altres societats.

Les deduccions i bonificacions aplicables sobre determinades rendes o per raó d'inversions són imputables als socis. Aquests integren les bases de l'incentiu en els seus corresponents esquemes liquidadors, i minoren, si s'escau, la pertinent quota segons les normes específiques de l'impost que gravi la renda de cada soci, persona física o jurídica.

Cinc. Les entitats en règim de transparència fiscal no tributen per l'impost sobre societats.»

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

La Llei 30/1985, de 2 d'agost, de l'impost sobre el valor afegit, queda modificada en la seva redacció en els termes següents:

Article quaranta-sis. Deduccions anteriors al començament de les activitats empresarials o professionals.

El número 9 d'aquest article queda redactat en els termes següents:

«9. Els subjectes passius que s'hagin beneficiat del règim de deduccions que regula aquest article no es poden acollir als règims especials simplificat, de l'agricultura, ramaderia i pesca, ni al recàrrec d'equivalència durant el termini de tres anys a partir de l'inici de les seves activitats empresarials o professionals.»

Article cinquanta-dos. Règim simplificat.

S'hi afegeix un nou número 4, redactat de la manera següent:

«4. No poden optar pel règim simplificat els que duguin a terme amb caràcter habitual activitats econòmiques no compreses en el règim especial esmentat, excepte les acollides als règims especials de l'agricultura, ramaderia i pesca o del recàrrec d'equivalència.»

«DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA SETENA

Setena. La determinació de les quotes mínimes que han d'ingressar els subjectes passius que optin pel règim simplificat que regula el títol V, capítol primer d'aquesta Llei s'ha de calcular de manera que comprenquin les deduccions per règim transitori previstes al títol IX de la dita Llei. En cap cas les quotes mínimes indicades no poden experimentar minoracions com a conseqüència de l'aplicació de les deduccions.»

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Pel que fa a les societats que hagin estat acollides al règim de transparència fiscal a què es refereix el número 3 de l'article 12, redactat de conformitat amb la Llei 44/1978, de 8 de setembre, quan es tracti de l'alienació de les accions o participacions en el capital, de la separació de socis o la dissolució d'aquestes, l'increment o disminució patrimonial s'ha de computar per la diferència entre el cost d'adquisició i de titularitat i el valor d'alienació d'aquelles.

A aquest efecte, el cost d'adquisició i de titularitat es determina integrat:

Primer. Pel preu o quantitat desemborsada per a l'adquisició dels valors expressats, i

Segon. Per l'import dels beneficis socials que, sense distribució efectiva, hagin estat imputats als socis com a rendiments de les seves accions o participacions en el període de temps comprès entre la seva adquisició i l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Inversament són objecte de deducció les pèrdues socials que en el període expressat hagin estat imputades als socis per la utilitat de les accions o participacions alienades.

DISPOSICIÓ FINAL

El que disposa aquesta Llei entra en vigor:

1r Tant la nova escala a què es refereix l'apartat u de l'article vint-i-vuit, com la deducció variable de la lletra B) de l'article vint-i-nou, amb efectes de l'1 de gener de 1985.

2n Les modificacions conseqüència del nou tractament que s'estableix respecte als increments i disminucions patrimonials, a partir del 2 d'octubre de 1985.

3r La resta de modificacions recollides en aquesta Llei, per als exercicis que s'iniciïn després del 31 de desembre de 1985, a partir de l'1 de gener de 1986.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 27 de desembre de 1985.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ